

Cum îmi predau viața lui Isus

Ai înțeles că pentru a avea viața veșnică, ai nevoie de Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Următorul text te ajută să faci pașii necesari, pentru ca să fii sigur că ești primit de Isus.

La seama la fiecare pas care va fi descris în continuare. Dacă-l faci conștient, din toată inima, atunci preia rugăciunile amintite, ca pentru tine. Le poți formula și singur, în mod asemănător. Nu contează modul de formulare, ci conținutul lor, care reflectă gândurile tale.

Aceștia nu sunt ritualuri, ci o întoarcere la Mântuitorul Isus. Invitația este din partea Sa, să ai viața veșnică. Dacă deci te întorci la Mântuitorul Isus Hristos în modul descris, este valabilă și pentru tine afirmația lui Isus: *„Pe cel care vine la Mine nu-l voi izgoni”* (Ioan 6:37). Deci El te primește în mod sigur.

De ce se merită să petreci veșnicia în cer? Deoarece alternativa lui este iadul. Din păcate, în multe biserici nu se mai vorbește despre iad, ci pur și simplu se ignoră lucrul acesta. În predicile Sale, Domnul Isus nu numai că a mărturisit despre existența iadului, ci a și avertizat insistent cu privire la el: *„Dacă deci ochiul tău drept te face să cazi în păcat, scoate-l și aruncă-l de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădulele tale, și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă”* (Matei 5:29). Isus a venit în lumea aceasta cu unicul scop să mântuiască pe cei pierduți: *„Fiindcă Fiul omului a venit să mântuiască ce era pierdut”* (Matei 18:11). Aceasta înseamnă că dacă Îi mărturisesc păcatele și-L primesc ca Domn și Mântuitor, El îmi dăruiește pacea cu Dumnezeu și viața veșnică împreună cu El în cer. Acest loc este descris în 1 Corinteni 2:9 ca un loc nespus de frumos: *„Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.”*

Invitația de a veni la El este valabilă și astăzi: *„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă”* (Matei 11:28).

Dacă o accepți, vei avea parte de darul măreț al lui Dumnezeu.

Cum ajung eu în cer?

Aceasta este cea mai importantă întrebare pentru viața noastră: Cum pot să fiu eu sigur că ajung în cer? Isus ne-a spus foarte clar: *„Eu sunt ușa [spre cer] ...”* (Ioan 10:9) și *„Eu le dau viața veșnică ...”* (Ioan 10:28). El a mai spus: *„Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl, decât prin Mine”* (Ioan 14:6). Prin aceste cuvinte, Domnul Isus a indicat adevărata Cale, și a respins ca rătăcire toate celelalte căi imaginate de diferite religii. Lucrul acesta are un motiv serios, care este arătat în continuare (*„Singura scăpare”*). Numai El – nicio altă biserică, nicio faptă omenească, nicio religie – nu ne poate duce în cer. Această cale este prezentată pas cu pas, într-un dialog. Dacă vrei să pășești pe această cale, poți să o faci acum, conform „instrucțiunilor de folosire”.

Recunoaște-ți starea, în lumina Bibliei: În Romani 3:22-23 citim: *„Nu este nicio deosebire. Căci toți au păcătuit, și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu.”* Acest text biblic ne arată starea noastră pierdută, fără nicio posibilitate de a ne apropia de Dumnezeul cel viu. Datorită păcatului nostru, care ne desparte de Dumnezeu, nu ne putem apropia de El și nici nu putem să ne justificăm în vreun fel, care să ne facă să-l fim plăcuți Lui. Exprimat altfel, nu avem înaintea lui Dumnezeu niciun merit, ci multe greșeli, și nu avem nimic prin care să ne putem împăca cu El. De la căderea în păcat există o prăpastie adâncă între omenirea

păcătoasă și Dumnezeuul Bibliei. Accepti evaluarea făcută de Dumnezeu, că toți oamenii sunt păcătoși pierduți, adică și tu?

Singura scăpare: Nu există decât o *singură Cale*, care să rezolve această dilemă, iar această scăpare a fost realizată de Însuși Dumnezeu. Fiul Său, Isus Hristos, a împlinit în întregime legea lui Dumnezeu, a luat de bună voie asupra Lui, pe cruce, **toate** păcatele noastre. El a suferit în locul nostru, și de aceea poate să ierte tuturor păcatele. Isus a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut (Matei 18:11). Nu există mântuire în nimeni altul și în nicio altă formă (Fapte 4:12). Poți să aprobi și tu această realitate?

Mărturisește-ți păcatele: În 1 Ioan 1:8-9 citim: „*Dacă zicem că n-avem păcat, ne înșelăm singuri, și adevărul nu este în noi. Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele, și să ne curețe de orice nelegiuire.*” Prin lucrarea Sa de răscumpărare de la Golgota, Isus are putere să ierte păcatele. Dacă ne încredem în afirmațiile Lui, ne mărturisim vina, și-L rugăm să ne ierte, putem să fim siguri că El Își împlinește promisiunile. Putem să fim siguri că El ne eliberează de povara noastră și de urmările ei. După ce am înțeles și acceptat aceste lucruri, depinde numai ce facem după aceea. Ești gata să împlinești Cuvântul Său? Dacă ești de acord, atunci poți să-i spui totul lui Isus, în rugăciune. (Rugăciunea care urmează este numai un model de rugăciune.):

„Doamne, Isuse, până acum mi-am petrecut viața ca și cum Tu nu ai fi existat. Acum Te-am cunoscut, și vin înaintea Ta în rugăciune. Acum știu că există un cer, dar și un iad. Te rog, scapă-mă de iad, unde meritam să merg, ca urmare a păcatelor mele, mai ales datorită necredinței mele. Te rog, primește-mă să fiu cu Tine veșnic în cer. Înțeleg că nu pot să ajung în cer prin meritele mele, ci numai prin credința în Tine. Pentru că mă iubești, de aceea ai murit pentru mine; ai plătit în locul meu pe cruce, pentru vina mea. Ți mulțumesc din inimă că ai murit pentru mine. Tu vezi toate faptele mele rele, chiar și pe cele din tinerețea mea. Tu cunoști toate păcatele pe care le-am făcut, nu numai pe acelea de care-mi amintesc, ci și pe acelea pe care le-am uitat de mult. Tu mă cunoști pe deplin. Tu cunoști orice dorință, bucurie, tristețe, fericire sau disperare din inima mea. Înaintea Ta sunt ca o carte deschisă. Și pentru că nu mă pot înfățișa înaintea Ta și a lui Dumnezeu cu trecutul meu păcătos, cerul este închis pentru mine. De aceea, Te rog, iartă-mi toate păcatele făcute, și pentru care-mi pare rău că le-am făcut. Amin“.

Ai spus acum Domnului Isus tot ce este necesar (1 Ioan 1:8-9). Dumnezeu Însuși garantează promisiunea făcută. Ce crezi, câte procente din vina ta ți-au fost iertate? 80%? 90%? 100%? „*Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele, și să ne curețe de orice nelegiuire.*” (1 Ioan 1:9). Ai fost iertat pe **deplin**. Într-adevăr pe deplin, 100%! Dacă rugăciunea ta a fost sinceră, lucrul acesta este o realitate. Biblia subliniază faptul că noi nu trebuie să considerăm cuvintele lui Dumnezeu drept ceva închipuit, ca o posibilitate imaginabilă sau o speranță vagă. Trebuie să fie o convingere nezdruncată, așa cum citim în 1 Petru 1:18-19:

*„... **căci știți** că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumparați din felul deșert de viațuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană“.*

Iar în 1 Ioan 5:13 o reconfirmare:

*„V-am scris aceste lucruri, **ca să știți** că voi, care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, aveți viața veșnică“.*

Predarea vieții: Domnul Isus ți-a iertat acum toate păcatele. Poți să-ți încredințezi Lui viața în întregime. În Ioan 1:12 citim: „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu ...*” Tuto­rur acelo­ra care-L invită pe Domnul Isus să le conducă viața, le dă dreptul să devină copii ai lui Dumnezeu. Copii ai lui Dumnezeu nu devenim ca răsplată pentru anumite fapte bune sau că suntem evlavioși sau că aparținem unei anumite biserici/adunări. Devenim copii ai lui Dumnezeu numai prin harul lui Dumnezeu, dacă vrem să-L urmăm prin puterea Duhului Sfânt. Vrem să spunem lucrul acesta într-o rugăciune:

„Te primesc ca Domnul și Mântuitorul meu. Te rog, condu-mi viața! Vreau să trăiesc conform voii Tale. Ajută-mă să renunț la tot ce nu este plăcut înaintea ochilor Tăi, și dăruiește-mi o comportare conform voii Tale. Ajută-mă să înțeleg Biblia, care este Cuvântul Tău. Ajută-mă să înțeleg ce-mi spui, și să mă bucur când citesc Biblia. Te rog, arată-mi calea pe care să merg, și dă-mi o inimă ascultătoare, să-Ți urmez. Îți mulțumesc că mă ascuți. Cred promisiunea Ta, că prin pocăință am devenit copilul Tău, și că într-o zi voi ajunge în cer, unde voi fi o veșnicie întreagă. Acest har nemeritat este pentru mine un mare câștig. Mă bucur că știu în mod sigur că Tu vei fi alături de mine în orice situație din viață. Te rog, ajută-mă să găsesc oameni care cred în Tine, și ajută-mă să găsesc o adunare unde este propovăduit numai Cuvântul Tău. Amin“.

Acceptat: Domnul te-a acceptat. El te-a răscumpărat cu un preț mare, te-a mântuit. Acum ești un copil al lui Dumnezeu. Cine este copil, este și moștenitor: un moștenitor al lui Dumnezeu, un moștenitor al lumii cerești. Îți imaginezi ce se întâmplă acum în cer? În Luca 15:10 citim: „*Tot așa, vă spun că este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu, pentru un singur păcătos care se pocăiește.*” Tot cerul se bucură atunci când un păcătos ia în serios Evanghelia, și o aplică în viața lui. Biblia numește procesul întoarcerii la Isus *pocăință*; prin aceasta noi îi mărturisim vina noastră, iar El o îndepărtează de la noi. În același timp, Dumnezeu produce în noi *nașterea din nou*: El ne dă viața nouă de copii ai Săi – adică suntem născuți din nou. Ni s-a dăruit o viață nouă. Suntem copii ai lui Dumnezeu. Deci pocăința și nașterea din nou depind una de cealaltă – sunt ca cele două părți ale monedei.

Mulțumire: Mântuirea este darul lui Dumnezeu pentru noi. Lucrul acesta este posibil numai datorită dragostei Lui. Noi nu putem adăuga nimic la această lucrare de mântuire. Oricine primește un dar, trebuie să spună „Mulțumesc!” Căci dacă mulțumește, exprimă realitatea că L-a acceptat cu adevărat. Mulțumește Domnului Isus cu cuvintele tale!

Ce urmează? Biblia compară starea ta de acum cu cea a unui nou-născut. Se înțelege de la sine că și el aparține familiei în care s-a născut. Tot așa, de acum tu aparții familiei lui Dumnezeu. Însă viața nou-născuților se află într-o stare critică. Iar lucrul acesta este valabil și pentru viața noastră de credință. Nașterea din nou, care a avut loc prin credință, a decurs bine. Viața nouă este reală. De ceea ce avem nevoie este hrană (lapte) și îngrijire. Și pentru aceasta a purtat Dumnezeu de grijă, pentru ca să ai parte de o dezvoltare bună. Prin păzirea poruncilor Lui, ne putem feri credința noastră de copil de daune.

Cea mai puternică predică care a fost ținută vreodată pe pământul acesta este predica lui Isus de pe munte (Matei 5-7). Ea începe cu: „*Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este împărăția cerurilor!*” (Matei 5:3). Această afirmație este acum valabilă și pentru tine, căci nu cunoști prea mult din comorile Bibliei, și te simți „sărac în duh”, în comparație cu ceilalți, care citesc de ani de zile Biblia. Dar ești mântuit și ai câștigat împărăția cerurilor. Fii conștient de această bogăție. Atunci când cauți o adunare, unde să te bucuri împreună cu ceilalți credincioși, ai grijă să nu cazi în ghearele unei secte (spre ex., martorii lui Iehova, mormoni). O învățătură conform Bibliei găsești într-o adunare „evangelică”.

Următoarele cinci aspecte sunt importante nu numai pentru începătorii în credință, ci ele sunt și condițiile strict necesare pentru viața zilnică cu Isus a unui credincios. Iată seama la ele, și atunci faci voia lui Dumnezeu, și vei ajunge la țelul stabilit de El pentru tine:

1 Cuvântul lui Dumnezeu

Decizia ta s-a bazat pe Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia. Ea este singura carte care are ca autor pe Dumnezeu. Nicio carte din lume nu se compară cu Biblia, în ce privește adevărul și mulțimea de informații vitale cuprinse în ea. Este strict necesar să citești și să înțelegi Cuvântul lui Dumnezeu. În 1 Petru 2:2 se subliniază și explică acest aspect al lui: „... și, ca niște copii născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire ...” Fă din citirea zilnică a Bibliei o obișnuință, pentru a afla voia lui Dumnezeu. Se recomandă să începi cu una din evangheliile (spre ex., evanghelia după Ioan). Dimineața facem automat anumite lucruri. Nu uiți niciodată să iei micul dejun și să te speli pe dinți. Aducă de acum încolo și citirea Bibliei.

2 Rugăciune

Vorbește de acum încolo în fiecare zi cu Domnul. Dumnezeu ne vorbește prin Cuvântul Său. El dorește ca și noi să vorbim **cu** El. Este un mare privilegiu să-l putem spune totul. Conform Bibliei, rugăciunile trebuie adresate numai lui Dumnezeu, care este Tatăl tău, și lui Isus – Mântuitorul, Păstorul cel Bun și Prietenul tău. În Biblie ni se cere în mod clar să nu ne închinăm înaintea altuia. Toate celelalte persoane, la care se închină adeptii celorlalte religii, sunt idoli, și pentru Dumnezeu o urâciune – iar **toate rugăciunile** adresate lor o idolatrie. Biblia ne vorbește despre rugăciuni adresate lui Dumnezeu-Tatăl și Fiului Său, Isus Hristos; însă nu este amintită nicio rugăciune adresată Duhului Sfânt. În rugăciune te adresezi lui Dumnezeu, și El îți va da putere și te va transforma după voia Sa. Toate lucrurile din viața ta zilnică pot deveni obiectul rugăciunii tale: grijile, bucuriile și planurile tale. Mulțumește-l Domnului pentru tot ce te preocupă. Roagă-te pentru ceilalți oameni și greutățile lor. Roagă-te să se pocăiască și oamenii din jurul tău. Rugăciunea și citirea Cuvântului lui Dumnezeu sunt pompa „circulației sângelui duhovnicesc”, care este necesar pentru sănătatea vieții duhovnicești.

3 Ascultare

Dacă citești Biblia, vei găsi multe instrucțiuni ajutătoare pentru toate domeniile vieții tale, inclusiv a vieții tale de părtășie cu Dumnezeu. Aplică în viața ta tot ceea ce ai înțeles, și vei avea parte de o mare binecuvântare. Dumnezeu își găsește plăcerea în copiii ascultători, care trăiesc după Cuvântul Său și împlinesc poruncile Lui. Cea mai bună cale de a-i demonstra lui Dumnezeu dragostea noastră față El, este să-l fim ascultători: „*Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui.*” (1 Ioan 5:3). Lumea oferă destule concepte pentru viață, care se bazează pe concepția ei actuală, dar care în practică nu s-au dovedit adevărate. Însă Biblia ne arată calea prin care putem să ducem o viață plăcută înaintea lui Dumnezeu și să fim binecuvântați de El. În fața acestor oferte, ne decidem pentru instrucțiunile lui Dumnezeu: „*Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!*” (Fapte 5:29). Să nu uităm, că noi nu trebuie să împlinim dorințele firii noastre vechi, așa cum este ea numită în următorul verset biblic: „*Umblați călăuziți de Duhul, și nu împliniți poftele firii pământești. Căci firea pământească pofteste împotriva Duhului, și Duhul împotriva firii pământești; sunt lucruri contrare unele altora, așa că nu puteți face tot ce vreți.*” (Galateni 5:16-17). De aceea trebuie să fim siguri că ascultarea noastră de Dumnezeu are o bază biblică, și se află sub călăuzirea și puterea Duhului Sfânt.

4 Părtășie

Dumnezeu a creat pe oameni ca ei să aibă părtășie cu El și cu semenii lor. De aceea trebuie să cauți alți credincioși, care și-au predat viața lui Dumnezeu. Cu ei te poți ruga și vorbi despre credința în Dumnezeu. Păstrează legătura cu astfel de oameni, căci membrii adunării trebuie să-și slujească unii altora, și să fie o binecuvântare în Hristos (1 Petru 4:10); și acolo unde sunt adunați doi sau trei în numele Său, El este în mijlocul lor (Matei 18:20). Dacă se scoate din foc un tăciune aprins, acesta se stinge repede. Tot așa se va răci și dragostea noastră pentru Isus, dacă nu este păstrată în „văpaia” credinței, prin părtășia cu ceilalți credincioși. Înscrie-te într-o adunare fidelă Evangheliei, și participă activ la viața ei. Pentru viața unui credincios este absolut necesară frecventarea unei adunări evanghelice bune, care crede toată Biblia. Nu neglija întâlnirile cu credincioșii care vor să înțeleagă cum trebuie Cuvântul lui Dumnezeu.

5 Păzirea credinței

Viața noastră spirituală începe prin credința în biruința lui Isus de la Golgota. După cum pentru nou-născuți este vitală creșterea lor, tot așa este și creșterea spirituală după pocăința și nașterea noastră din nou. Pavel ne arată calea aceasta în scrisoarea sa către Timotei: *„Tu să rămâi în lucrurile pe care le-ai învățat ...”* (2 Tim. 3:14). La sfârșitul vieții sale, Pavel a putut să spună: *„M-am luptat lupta cea bună, mi-am terminat alergarea, am păzit credința.”* (2 Tim. 4:7). Să urmărim și noi exemplul lui, și să rămânem credincioși Domnului. Urmează și tu exemplul lui, rămâi credincios Lui! Citește cu atenție ce scrie în Ioan 15:4-5 (mlădițele care rămân în viță) și în Efeseni 4:17-32, unde sunt enumerate adevăruri referitoare la sfințirea continuă a vieții prin Duhul Sfânt.

Pocăința nu este punctul final, ci numai începutul unei vieți noi. Și tu poți lucra împreună cu Dumnezeu (1 Corinteni 3:9). Caută stăruitor ca și alții să primească mântuirea dată de Isus. Pocăința are două consecințe surprinzătoare:

- 1) viața noastră pământească devine demnă de trăit, și capătă o importanță complet nouă, și
- 2) devenim copii ai lui Dumnezeu și moștenitori ai vieții veșnice.

Werner Gitt